

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1096

16.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andra revolutionen Volym I: Tro och kamp

Del 9

Ur denna mångfald av NSDAP/AO-celler uppstod sedan, som redan nämnts, NSDAP/AO:s SA som en andra formation, vid sidan av celldelningen. Det förflutnas erfarenheter (reaktionens seger över den nationalsocialistiska folkstaten) ledde till det faktum att SA-ledarna idag också är partiets Gaube-representanter. Detta innebär att SA idag i princip har kommandot över partiet. Detta visas också symboliskt i det faktum att Völkischer Beobachter, som framträder underjordiskt som ett centralt organ med oregelbundna specialnummer, ges ut av SA:s stabsledning och, till skillnad från NS-Kampfzettel, inte av partiledningen.

Att skapa en tät, genomorganiserad motståndsrörelse med en ledning inom Tyskland, som i fallet med SA, innebär en stor risk, vilket också framgick av partiledarens uttalanden. Men det är ett oundvikligt steg framåt om vi också - så att säga som ett skyddsnät - behåller den beprövade cellprincipen utanför SA. För gång på gång upplöses SA-enheter, som sedan måste bilda sig själva på nytt ur NSDAP/AO:s celler. Åren 1977-78 bevisade riktigheten i denna strategi, för vilken SA:s stabschef "**Armin**" var ansvarig. NSDAP/AO och dess SA är nu en politisk faktor i detta land. Framtidens kadrer har skapats och det nya Nationalsocialistiska Tyska Arbetarpartiet, den unga generationens frihetsrörelse, kan inte längre ignoreras.

På det hela taget är den fortsatta utvecklingen för NSDAP/AO som följer:

Upprättande av ett högkvarter som uppmanar till ombildning av NSDAP och som är absolut säkert. Denna uppgift har utförts.

Skapande av kommunikationskanaler genom vilka propagandamaterial flödar, säkert och diskret, till partikamrater vid fronten. - Denna uppgift har fullgjorts.

Bildande av självständiga celler över hela Tyskland för att genomföra NS-propagandakampanjer. - Denna uppgift har utförts.

Spridning av en tidning, utanför kretsen av partikamrater, för att skapa en sympatisörmiljö och för att säkerställa rörelsens ideologiska enhet. Mycket har hänt här och NS-Kampruf har gjort ett stort pionjärbete. Ändå måste den nationalsocialistiska pressen fortfarande förbättras avsevärt i kvalitet och upplaga.

Att föra samman de mest aktiva nazistkämparna i underjorden till en elitformation under enhetligt ledarskap och i enlighet med alla säkerhetsbestämmelser. Denna uppgift har kraftfullt tagits itu med, och framgångarna kommer snart att märkas av demokraterna. Fram till denna punkt har NSDAP/AO:s utveckling fortskridit på bara sju år och framgången bevisar att dess strategi var riktig. Jag måste be läsaren att ha förståelse för att detaljerna i nästa steg medvetet hålls vaga:

Strategin visar bara konturerna, inte några rigida detaljer, eftersom rörelsen alltid reagerar flexibelt på statliga repressiva åtgärder och dessutom har säkerhetsintressen företräde.

Genom ständigt nya, regionalt och senare även nationellt och rikstäckande samordnade propagandaoffensiver från SA och de fristående cellerna måste Tyskland förvandlas till en vacker "svastikaträdgård" (enligt partiledaren Lauck). Det tyska folket måste åter vänja sig vid att ha hakkorset, som en symbol för tysk pånyttfödelse, ständigt framför ögonen. Så många klistermärken och affischer måste klistras upp att motståndarna tycker att det är meningslöst att riva ner dem eftersom de ändå kommer att sitta där igen nästa morgon.

Partiet och SA bildar ur sina led legala föreningar som genom spektakulära offentliga aktioner stöder NSDAP/AO:s arbete eller övertar redan existerande grupper. Målet för detta juridiska arbete måste vara att om och om igen föra in frågan om naziförbudet i den offentliga diskussionen. Vi måste uppnå det som kommunisterna gjorde med "**Berufsverbotsdiskussionen**":

Inte en dag, inte en vecka bör gå utan någon form av diskussion om NSDAP och dess förbud!

NSDAP/AO bildar celler i CDU och FDP, i de gröna och protestgrupper, i broderskap och fackföreningar, i BGS, polisen och Bundeswehr, och skickar observatörer och "sovare" till SPD, kommunisterna och stats säkerheten.

Alla dessa aktiviteter tillsammans kan inte längre tystas ned och orsakar stor uppståndelse, särskilt bland judarna och utomlands. De sätter press på systemet att sätta stopp för - det nynazistiska spöket. Regeringens försäkringar om att det bara rör sig om en handfull galningar övertygar inte längre någon.

Försöket att krossa NSDAP/AO med statsmakt misslyckas flera gånger. Förluster ersätts alltid, aktiviteter ökar. NSDAP/AO kan inte krossas. Propagandan ökas ständigt tills regeringen häver NS-förbudet, eller lättar på det, som i fallet med KPD-förbudet vid den tiden - eller tills ockupationsregimens fall blir möjligt.

Men varför bekänner sig nationalsocialister idag överhuvudtaget till NSDAP igen, visar upp hakkorset, använder gamla namn och uniformer? Är det inte enklare och mindre farligt att bevara innehållet och inte formen? Är inte dessa sena partikamrater bara ungdomliga uniforms fetischister, knäppgökar eller psykopater - Hitlers harlekiner - som ZEIT skriver? Politiskt arbete som förmedlar nationalsocialistiskt innehåll snarare än form är förvisso lättare och mindre farligt än samarbete i NSDAP/AO. Men det visar också på en total missuppfattning av den nationalsocialistiska idéns särdrag:

Till skillnad från marxismen har NS ingen rigid doktrin, det är helt enkelt en världsbild - inte en ideologi.

Nationalsocialismen kräver endast ett engagemang för några få ideologiska hörnstenar - Volksgemeinschaft, korporativism, Stortyskland, rasenhet. Inom dessa gränser är den en sann folkrörelse med olika strömningar, olika uppfattningar om programpunkternas innebörd och rangordning och utan en rigid definition av vägen till målet. Nationalsocialismen som politisk rörelse får sin betydelse först genom två "yttre omständigheter":

Engagemanget för Adolf Hitler och disciplinen och enigheten i det nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet som garanteras av Führerprincipen!

NSDAP förenade alla nationella strömningar under en viss tid, var det tyska folkets livsuttryck par excellence, som utan detta fasta band måste splittras i oräkneliga fibrer igen. Kunskapen om dessa två "yttre omständigheter" förklarar för oss det abrupta slutet för den nationalsocialistiska massrörelsen. Fram till bokstavligen den sista dagen höll partiet ihop, dess organisation fungerade. Först

med Adolf Hitlers död och NSDAP:s upplösning uppstod det märkliga tillstånd som så förvirrade segrarna: att det var svårt att hitta en enda övertygad nationalsocialist i Tyskland.

Nationalsocialismen tycktes ha blivit en massrörelse mot nationalsocialismen. Detta måste vara en läxa.

Nationalsocialismen kommer bara att kunna utveckla sin karakteristiska dynamik som en praktisk politisk rörelse igen, att fungera som ett brinnande glas för den splittrade nationella och völkiska oppositionen, när de organisatoriska förutsättningarna återigen har skapats. Detta innebär att det förenande bandet måste finnas igen - den vördnad som alla delar för ledaren Adolf Hitler och den strikta partidisciplinen inom ramen för det nya NSDAP. Allt annat är skenlösningar, sekteristiskt rappakalja, istället för revolutionärt arbete för seger! Oavsett om man talar om folksocialism, ny socialism, tysk socialism, nationell revolutionär idé eller ny höger - det finns i slutändan bara ett sätt att få slut på splittringen:

Lojalitet mot Führerns parti, mot NSDAP!

Det finns andra skäl att i strategin att "bevara innehållet, inte formen" se rena illusioner och till och med feighet. Hakkorset och bilden av Führern är fortfarande allestädes närvarande i Tyskland. Det finns ingen symbol som kan väcka så mycket hat och dregel hos fienden, men det finns inte heller någon symbol som väcker så mycket kärlek och vördnad. I vilket fall som helst lämnar hakkorset ingen likgiltig och enbart detta faktum är en kraftfull propaganda. Detta system är mer rädd för hakkorset än för de röda bomberna. Vi måste dra fördel av detta. Vi nationalsocialister måste lyckas identifiera vår rörelse och den gamla svastikasymbolen i massornas ögon med den mest radikala och hänsynslösa oppositionen mot detta system. Särskilt tillströmningen av unga människor, som tidigare kunde ha hamnat hos de röda, visar att vi redan har lyckats med detta i viss utsträckning.

Vi nationalsocialister har ingenting, absolut ingenting att göra med detta system. Vi hatar detta system, vi hatar demokratin, som bara var tänkbar på ruinerna av den nationalsocialistiska folkstaten. Sambandet mellan denna kompromisslösa inställning och hakkorsets tabu kommer att spränga systemet i luften i samma ögonblick som folket förtvivlar över demokratin och söker ett grundläggande alternativ. I dag finns det färre demokrater i ockupationsstaten Bonn än till och med i Weimar. Endast välstånd kan upprätthålla demokratin, men det är just detta välstånd som systemet inte kommer att kunna säkra särskilt länge till. De magra åren är över oss och med dem den förnyade möjligheten för den tyska frihetsrörelsen. Endast det nationalsocialistiska tyska arbetarpartiets återkomst till

den politiska arenan rensar vägen för vad den statliga säkerhetstjänsten kallar faran för en "nynazistisk eldsvåda".

Endast därför att NSDAP/AO existerar blir vårt krav på upphävande av NS-förbudet meningsfullt och logiskt. Endast samspelet mellan juridisk kamp och underjordiskt arbete - även utan organisatorisk samverkan - ger en tysk frihetsrörelse chansen till en ny början. Detta kapitel bör inte heller avslutas utan en uppskattning av två personligheter som åstadkom det omöjliga och formade det nya NSDAP:s arbete:

- Partikamraten **Gerhard Lauck**, grundare och partiledare för NSDAP:s utrikes- och utvecklingsorganisation, satte igång en utveckling utan vilken det inte skulle finnas någon seriös "nynazism" i Tyskland idag. Det var han som skapade en enhetlig rörelse av en mängd små nazistiska kampgrupper. När han gjorde detta avvisade han strikt alla anspråk på absolut ledarskap för sig själv, som en amerikansk-tysk, och gjorde det därmed möjligt för alla partikamrater som var av god vilja och inte förblindade av sin egen ambition att erkänna honom som partiledare.

- Partikamraten "**Armin**", stabschef för NSDAP/AO:s SA, byggde på bara tre år upp det nya SA med de bästa kampgrupperna i rörelsen. I outtröttliga ansträngningar utrotade mannen med kodnamnet "Armin" resterna av borgerligt tänkande i rörelsen och knöt framgångsrikt an till SA:s revolutionära tradition. Det var tack vare honom som Ernst Röhm officiellt rehabiliterades, vilket upprepade gånger krävdes av de unga kämparna. Och det var också han som från början såg till att SA den här gången skulle kontrollera partiet, så att den andra revolutionen, uppgörelsen med reaktionen, en dag skulle bli möjlig.

Ni har gjort enastående insatser för det tyska folkets befrielse!

*Många har fallit i München.
Det fanns många i München.
Den möttes framför Feldherrnhalle
Tyska hjältar den dödliga ledningen.
De kämpade för Tysklands uppvaknande
som trodde på Hitlers uppdrag!
Marscherade med förakt för döden
in i reaktionens eld!
Många har fallit i München
för heder, för frihet och bröd!
Den möttes framför Feldherrnhalle
sexton män till martyrskap!
Du dog den 9 november.*

*Du är död, vi svär!
Många tusen stridande är fortfarande vid liv
för det tredje, det stora tyska riket!*

BEKÄMPA LIBERAL KAPITALISM

Liberal kapitalism är den dominerande formen av stat, regering och ekonomi i de västliga industriländerna. Dess anhängare kallar detta mischmasch av halvdana idéer från 1700- och 1800-talen för demokrati. Detta är fel från själva ordets betydelse, eftersom det liberalkapitalistiska, demokratiska systemet verkligen inte har något att göra med folkets styre. Den liberala kapitalismen bygger på två järnpelare som är okränkbara och heliga för demokraterna:

Hyckleri och materialism.

Det är hyckleri av demokraterna att säga att all statlig makt kommer från folket.

I själva verket är de mer rädda för ingenting än för att folket skall göra uppror. Den västtyska ockupationsrepubliken är ett bra exempel på detta. Den har sin existens att tacka de västallierades order och välvilja, som än i dag har större inflytande på den regering som är beroende av dem än det - suveräna - folket. Med lagen om statlig partifinansiering, den orättvisa fördelningen av sändningstid i radio och TV, tystandet av små grupper av systemkritiker, som i bästa fall förlöjligas eller till och med kriminaliseras, 5-procentsspärren, förbudet mot partier, organisationer och evenemang och avskaffandet av alla inslag av direkt demokrati (val av statschef, folkomröstning och plebiszit) har demokraterna skapat ett perfekt instrument för att hålla sig själva i styr i parlamenten och kunna presentera den statliga teatern för demokratin för folket.

Det är hyckleri när demokrater säger att i denna stat tillåts en opposition att utvecklas fritt och hindras inte.

I verkligheten har vi i Västtyskland bara ett "demokratiskt" statligt parti - SPD-CDU-CSU-FDP - som tack vare sitt herravälde över massmedia, folkets ointresse för politik och rättsliga tvångsåtgärder regelbundet får över 90 procent av rösterna. Detta "demokratiska" statliga parti vilseleder medvetet folket genom att spela upp komedin "opposition" med en del av sin organisation. I verkligheten är regerings- och oppositionspartierna helt överens i de väsentliga frågorna: de står manligt upp för FDGO (fri demokratisk grundordning), som förmodligen bara de själva vet vad det egentligen är:

De har accepterat segrarnas dominans i öst och väst och Tysklands delning, de

accepterar intressegruppernas tryck på regeringen, de kämpar vänskapligt för sinecures och poster och, framför allt, de vill hålla sig för sig själva.

En "statsbärande" opposition av detta slag, som hängivet spelar med i detta spel, blir naturligtvis inte bara tolererad, utan även bortskämd och omhuldad. Verklig opposition mot detta tillåts inte förekomma. Mot systemkritiker försvarar sig den "militanta demokratin" med trakasserier, husrannsakingar, hotelser och, om nödvändigt, arresteringar. Men om en oppositionsrörelse faktiskt blir starkare, som SRP eller NPD en gång blev, drar man sig inte för förbud och agitation i massmedia.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit langem nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mahnrede von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Vertreibung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der gänzlich überkommenen Welt zu zerschlagen. Adolf Hitler ist zurück.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmenschen sollen Arbeiter an Schicht im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch größer als in der Vergangenheit.

Der wesentliche Gegner ist aber dabei, dem Völkermord – gegen alle weißen Völker (?) – zu begegnen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überfremdung und Rassenmischung.

Ein „Siege“ oder „Sieg“, ist im Weltkrieg oder im Rassenkampf, ist ein Propagandawort, welches sich auf einen tatsächlichen Sieg über alle Juden Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktörande.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak, och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkivling som gräver upp det begravnade förflutna. Ett förflutet som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!